

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis apeliacinis skundas pateiktas dėl 2014 m. gegužės 14 d. Bendrojo Teismo sprendimo byloje T-160/12, kuriuo šis atmetė apeliančios ieškinį dėl 2012 m. vasario 3 d. VRDT antrosios apeliacinės tarybos sprendimo, susijusio su protesto procedūra tarp *Blufin SpA* ir *Adler Modemärkte AG*.

Apeliančė nurodo tokius apeliacinio skundo pagrindus:

1. Pirma, apeliančė tvirtina, kad pažeistas Reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 8 straipsnio 1 dalies b punktas. Anot jos, Bendrasis Teismas klaidingai aiškino šią nuostatą ir nusistovėjusią teismo praktiką dėl žymenų panašumo nustatymo ir supainiojimo galimybės, nes žymenų panašumą ir galimybę supainioti nagrinėjamus panašius prekių ženklus jis kildina iš to, kad sutampa kai kurios žymenų sudėtinės dalys, kurios yra apibūdinamoji nuoroda, kuria remiantis prekė identifikuojama (visų pirma nurodoma „jūros mėlynumo“ spalva, būdinga nagrinėjamiems panašiais prekių ženklais žymimoms prekėms), ir dėl skiriamojo požymio nebuvimo suinteresuotosios visuomenės nelaikomos nuoroda, kad prekė pagaminta tam tikros įmonės, kas padėtų atskirti prekę nuo kitų įmonių pagamintų prekių. Be to, Bendrasis Teismas šioje byloje ne taip suprato teisinę sąvoką „apibūdinamoji nuoroda“, nes „jūros mėlynumas“ nėra nagrinėjamų prekių, šiuo atveju drabužių, apibūdinimas, t. y. „jūros mėlynumas“ nerodo pagrindinės prekės savybės.
2. Antra, skundžiamas sprendimas priimtas remiantis klaidingomis faktinėmis aplinkybėmis. Bendrasis Teismas paneigė, kad žodžiai „jūros mėlynumas“ (atitinkamomis kalbomis, visų pirma italų ir prancūzų) turi apibūdinamąją reikšmę nagrinėjamiems 18 ir 25 klasių prekėms, nors šalys neginčijo, kad nagrinėjami panašūs žymenys turi prekę apibūdinamąjį elementą, t. y. žodžius „jūros mėlynumas“ visomis Sąjungos kalbomis ir kad prekių ženklas, kuriuo remtasi per protesto procedūrą, kuriame yra žodžiai italų k. „blu marino“, ir prašomas įregistruoti prekių ženklas, kuriame yra žodžiai prancūzų k. „marine bleu“ nedaug nukrypsta nuo šių apibūdinimų. Be to, VRDT Protestų skyrius ir apeliacinė taryba per administracinę procedūrą taip pat konstatavo, kad „jūros mėlynumas“ (visomis Europos kalbomis) yra prekę apibūdinanti informacija. Bendrasis Teismas turi laikytis šios pozicijos.
3. Trečia, Bendrojo Teismo sprendimo motyvai, susiję su tuo, kad „jūros mėlynumas“ galbūt nėra prekės apibūdinimas, yra priešaringi ir nepakankamai pagrįsti. 54 punkte Bendrasis Teismas pats konstatavo, kad nagrinėjamų panašių žymenų sudedamosios dalys reiškia aptariamą atspalvį. Be to, 55 punkte Bendrasis teismas nurodo, kad ši reikšmė yra „akivaizdi“.
4. Ketvirta, skundžiamas sprendimas priimtas remiantis netaikomomis teisės aktų nuostatomis, visų pirma Reglamento (EB) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ nuostatomis. Reikia taikyti Reglamentą (EB) Nr. 40/94 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

⁽²⁾ 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

2014 m. liepos 21 d. *Tribunale civile di Trieste* (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Florin Lazar*, kurį teisme atstovauja *Luigi Erculeo/Allianz SpA*

(Byla C-350/14)

(2014/C 351/05)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale civile di Trieste

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: *Florin Lazar*, kurį teisme atstovauja *Luigi Erculeo*

Atsakovė: *Allianz SpA*

Prejudiciniai klausimai

Kaip reikia aiškinti Reglamento (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (vadinamas „Roma II“) ⁽¹⁾ 4 straipsnio 1 dalį, kurioje nustatyta, kad: „iš delikto atsirandančiai nesutartinei prievolei taikoma tos šalies teisė, kurioje atsirado žala“. Konkrečiai kalbant:

- 1) kaip aiškinti Reglamento (EB) Nr. 864/2007 4 straipsnio 1 dalies formuluotę „vieta, kurioje atsirado žala“, atsižvelgiant į reikalavimus atlyginti turtinę ir neturtinę žalą, kuriuos pareiškė per kelių eismo įvykių, kuris įvyko teismo vietos valstybėje, žuvusio asmens šeimos nariai, kai šie šeimos nariai gyvena ir žalą patyrė kitoje Europos Sąjungos valstybėje;
- 2) ar, siekiant taikyti Reglamento (EB) Nr. 864/2007 4 straipsnio 1 dalį, turtinę ir neturtinę žalą, kurią savo gyvenamosios vietos valstybėje patyrė teismo vietos valstybėje per kelių eismo įvykių žuvusio asmens šeimos nariai, yra „žala“, kaip ji suprantama pagal 4 straipsnio 1 dalies nuostatos pirmą dalį, o gal tai „netiesioginė pasekmė“, kaip ji suprantama pagal šios nuostatos antrą dalį.

⁽¹⁾ 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) (OL L 199, p. 40).

2014 m. liepos 25 d. High Court of Ireland (Airija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Maximillian Schrems/Data Protection Commissioner

(Byla C-362/14)

(2014/C 351/06)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Ireland

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Maximillian Schrems

Atsakovas: Data Protection Commissioner

Prejudiciniai klausimai

1. Ar nepriklausomas pareigūnas, kuriam pagal įstatymą suteikti įgaliojimai administruoti duomenų apsaugos teisės aktus ir užtikrinti jų įgyvendinimą, nagrinėdamas skundą, pateiktą dėl to, kad asmens duomenys yra perduodami kitai trečiajai šaliai (šiuo atveju – Jungtinėms Amerikos Valstijoms), kurios įstatymuose ir praktikoje, kaip teigiama, nenumatyta tinkamų duomenų subjekto apsaugos priemonių, absoliučiai privalo paisyti priešingos Bendrijos išvados, padarytos 2000 m. liepos 26 d. Komisijos sprendime (2000/520/EB ⁽¹⁾), atsižvelgiant į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (2000/C 364/01 ⁽²⁾) 7, 8 ir 47 straipsnius ir nepaisant to, kas numatyta Direktyvos 95/46/EB ⁽³⁾ 25 straipsnio 6 dalies nuostatose?
2. Arba alternatyviai, ar šis pareigūnas gali ir (arba) privalo pats ištirti šį klausimą, atsižvelgdamas į per laikotarpį nuo tada, kai minėtas Komisijos sprendimas buvo pirmą kartą paskelbtas, pasikeitusias faktines aplinkybes?

⁽¹⁾ 2000 m. liepos 26 d. Komisijos sprendimas dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl „saugaus uosto“ privatumo principų teikiamos apsaugos pakankamumo ir su tuo susijusių JAV komercijos departamento pateiktų „Dažnai užduodamų klausimų“ (pranešta dokumentu Nr. C(2000) 2441) (OL L 215, p. 7; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 16 sk., 1 t., p. 119).

⁽²⁾ Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (OL C 364, p. 1).

⁽³⁾ 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355).